

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Prokuratora Rejonowego w L.
przeciwko N. G. , M. G. oraz małoletniemu N. P.
o zaprzeczenie ojcostwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w L. o oznaczenie sądu właściwego
do rozpoznania sprawy o sygn. akt III RC (...),

odmówić oznaczenia sądu właściwego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 42 k.p.c. powództwo ze stosunku między rodzicami a dziećmi wytacza się wyłącznie przed sąd zamieszkania powoda, jeżeli brak jest podstaw do wytoczenia powództwa według przepisów o właściwości ogólnej, a więc według art. 27 k.p.c. ewentualnie art. 28 k.p.c. Artykuł 27 k.p.c. dotyczy wypadku, kiedy pozwany ma miejsce zamieszkania w Polsce, natomiast art. 28 k.p.c. normuje przypadek, kiedy pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Polsce – a więc taki, jaki zachodzi w niniejszej sprawie.

Zgodnie z tym przepisem ogólną właściwość sądu oznacza się według miejsca pobytu pozwanego w Polsce, a gdy nie jest ono znane lub nie leży w Polsce – według ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego w Polsce.

Z wystąpienia Sądu Rejonowego w L. oraz z dokumentów na str. 15-21 wynika, że pozwani N. G. i M. G. mieli ostatnie miejsce zamieszkania w Polsce w M.. Zachodzi zatem możliwość określenia właściwości sądu według przepisów o

właściwości ogólnej, wobec czego nie zachodzą podstawy do oznaczenia sądu w oparciu o przepis art. 45 k.p.c.

aj